

VERSLAG

Het groene domein is volop in beweging. Duurzaamheid, verstedelijking, cradle to cradle. Op het symposium 'Romantiek, Revolutie, Realisme' oriënteerde PTC+ zich met haar nieuwe bestuurlijke omgeving en genodigden uit het veld op drie dimensies van groen.

Moet bij groen denken en produceren de ecologie centraal staan? Of laten we ons allereerst leiden door de mondiale voedselproblematiek? Kleinschalig, slow en natuurlijk versus gedurfde technologieën, verrassende innovaties en efficiëntie. Beide standpunten kwamen op 18 november in Driebergen voor het voetlicht tijdens een symposium ter markering van de aansluiting van PTC+ bij de Aeres Groep en het afscheid van Koos Samsom, directievoorzitter PTC+.

Communisme

Groen heeft volgens PTC+, organisator van het goed bezochte symposium, niet twee maar drie dimensies. Romantiek, revolutie en realisme. De opdracht voor morgen is namelijk een praktische en realistische verbinding te maken tussen de twee eerder genoemde gedachten. Dat is geen eenvoudige opdracht. De standpunten van twee gerenommeerde sprekers liepen ver uiteen.

Prof.dr. Martin Kropf – Rector magnificus Wageningen Universiteit – ziet het als de belangrijkste opdracht om het voedseltekort in de wereld op te lossen. Meer grip op onze voedselsituatie door innovatie. Eco-efficiëntie, weerbare systemen, gezonde voeding en een sluitende kringloop zijn daarbij de uitdagingen. Jaap Dirkmaat – directeur van de Ver-

Symposium G3 Romantiek, Revolutie en Realisme

Idealisme verbindt



Jaap Dirkmaat (l) en Martin Kropf (m) worden streng bevraagd door Felix Rottenberg

eniging Nederlands Cultuurlandschap en voorzitter van de Stichting wAarde – gelooft er niet in. Niet in de technologische weg en niet in het ultieme doel. De ecologie moet de randvoorwaarde zijn. “De beschikbare hoeveelheid voedsel reguleert de bevolkingsomvang en dat werkt het beste”, zo wijst de geschiedenis volgens hem uit. De wijze van ingrijpen die juist zo kenmerkend is voor Nederlanders, kan hem niet bekoren. “Nederlanders denken blijkbaar dat ze het land dat ze zelf gemaakt hebben, ook kunnen herscheppen. Kijk naar de resultaten van de ruilverkaveling – ik

noem dat communisme -, de productiebossen en naar natuurparken keihard tegen de bebouwing aan.”

Idealisme

Zijn er praktische en realistische verbindingen tussen beide uitgangspunten? Felix Rottenberg, politicus en programmamaker, wist als discussie leider aardige brugjes te slaan. De belangrijkste verbinding die daardoor zichtbaar werd, werd niet door hem benoemd maar door Aeres-voorzitter Henk Verweij in zijn slotwoord. “Wat die twee met elkaar en met ons verbindt is idealisme. Dit is een

boeiende discussie die een vervolg in het groen onderwijs moet krijgen.”

“Groen is goed, krachtig en sterk”, had scheidend PTC-directeur Koos Samsom al bij de opening van het symposium gezegd. Zowel Samsom als Verweij zegden blij te zijn met de aansluiting van PTC+ bij de Aeres Groep. “PTC+ is een autoriteit in de praktijktraining voor plant, dier en techniek”, aldus Samsom. “De basis daarvoor is het didactisch concept: doen en leren van fouten maken in een rijke leeromgeving. Door de aansluiting bij de Aeres Groep zal dat nog beter tot zijn recht komen.” □



Voor Koos Samsom (r) was het symposium tegelijkertijd zijn afscheid van PTC+; Henk Verweij geeft hem een afscheidsgeschenk